

# **Universitätsbibliothek Paderborn**

## **Anthologia Sacra**

Ex Probatissimis Vtrivsqve Linguæ patribus collecta, atque Octastichis  
versibus comprehensa

**Billy, Jacques de**

**Parisiis, M.D.LXXV.**

1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50828](#)



I

# ANTHOLOGIA SACRA OCTASTI- chis versibus compre- hensa.

I.

**H**ec ego, dum curas, animi  
dum tedia fallo,  
Ex veterum scriptis car-  
mina cudo Patrum.  
Summe Deus nostro aspires,  
faueasque labori:  
Nil, nisi quod cupias, ut mea Musa canat.  
Quod si non lepidum, si non satis arte politum  
Inuenies istud, candide Lector, opus,  
Carmina ne cura, sed carminis inspice sensu.  
Vestis enim sophiam sordida saepe regit.  
Fugiendam esse mundi gloriā.

a

S A C R A

2.

Vò magis à Phœbo distat soror, hoc mage nobis  
Fulget: at à supera lumine parte caret.  
Cum verò fratri iuncta est, non lucida nobis  
Illa quidem est: supero fulget ab orbe tamen.  
Esse Deo quisquis cupit ergo fulgidus, ipsi  
Hereat, & mundi spernat inane decus.  
Nam quo mortales quisquā est mage fulgidus inter,  
Hoc minus est magno fulgidus ille Deo.

Octastichorum scholia. 2.

Aug. e- Quo magis ) Augustinus hunc  
pist. 119. scripturæ locum. Sultus ut luna  
mutatur, ad Adamum eiusque  
posteros accommodans, his ver-  
bis vtitur: Quis est stultus ille,  
qui tanquam luna mutatur, nisi  
Adā, in quo omnes peccauerunt?  
Anima quippe humana, recedēs  
à Sole iustitiæ, ab illa scilicet in-  
terna contemplatione incōmu-  
tabilis veritatis, omnes vires  
suas in terrena conuertit, & eò  
magis magisque obscuratur in  
interiorib⁹ ac superioribus suis.